

De wenende Profeet, Apostel en de Heer Jezus

Bron: <https://www.middletownbiblechurch.org/inserts/weeping.pdf>, jan. 2026

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Jeremia, de wenende profeet, Michelangelo

Jeremia staat bekend als de wenende profeet:

“Och, was mijn hoofd maar water en mijn oog een bron van tranen, ik zou dag en nacht wenen over de gesneuvelden bij de dochter van mijn volk” ... “Als u dan nog niet luistert, zal mijn ziel wenen op verborgen plaatsen vanwege de hoogmoed, bitter schreien, ja, tranen stromen er uit mijn ogen naar beneden, want de kudde van de HEERE is gevangen weggevoerd” (Jeremia 9:1 en 13:17).

De Septuagint-vertaling introduceert het boek Klaagliederen van Jeremia op deze manier: “Jeremia zat wenend en rouwde met dit klaaglied over Jeruzalem”.

Later schreef hij: “Mijn ogen zijn verteerd door tranen ... vanwege de breuk van de dochter van mijn volk” (Klaagliederen 3:48-49).

De tranen van Jeremia voorspelden de Heer Jezus Zelf, die over Jeruzalem weende: “En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar” (Lukas 19:41).

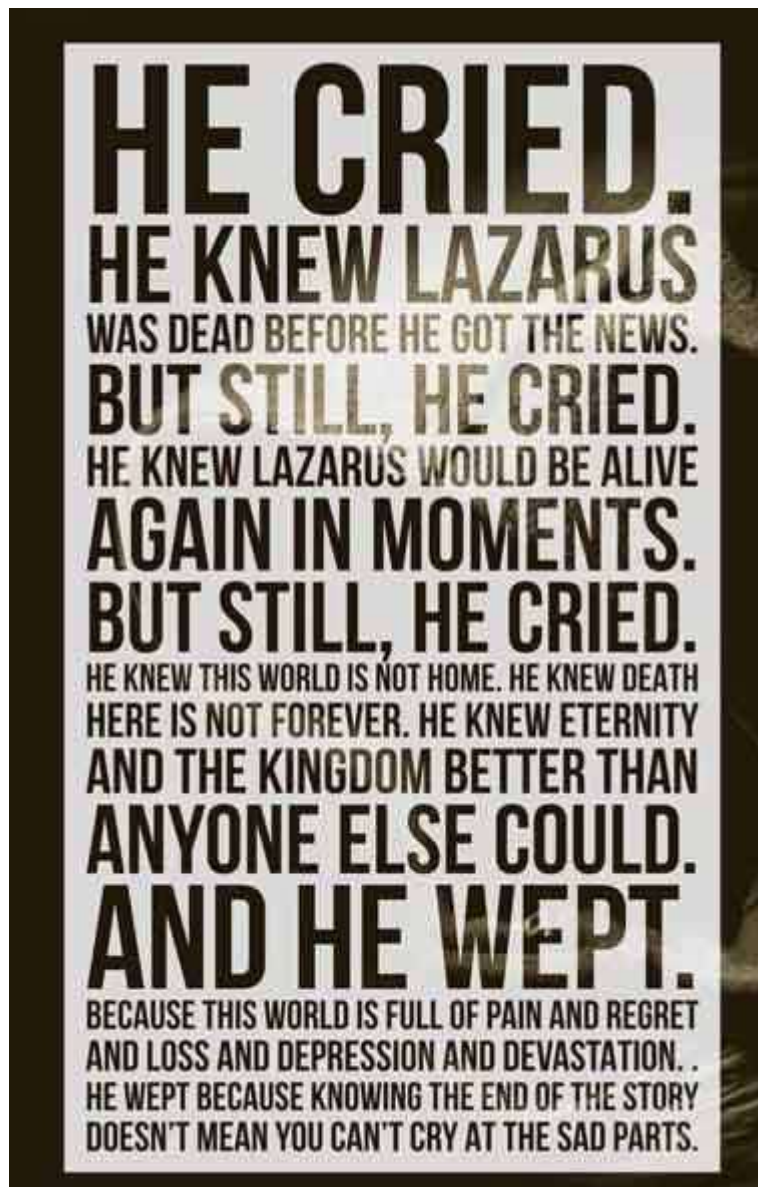

Jezus weende over Jeruzalem (Lukas 19:41)

Toen de grote apostel Paulus zijn bediening in Efeze samenvatte, zei hij dat hij de Heer had gediend “met alle nederigheid en veel tranen, en onder verzoeken die mij overkomen zijn door de

aanslagen van de Joden” (Handelingen 20:19). “Daarom: wees waakzaam, en bedenk dat ik drie jaar lang, nacht en dag, niet heb opgehouden iedereen onder tranen terecht te wijzen” (Handelingen 20:31).

In onze samenleving van vandaag wordt openbaar huilen zelden gezien. In Bijbelse tijden hadden mensen dergelijke remmingen niet. Wanneer ze emotioneel geraakt en bewogen waren, waren tranen vaak het natuurlijke gevolg. Een van de problemen van de moderne kerk is dat onze ogen te lang te droog zijn geweest. Er is een plaats in Gods dienst voor oprechte, op het hart gerichte emotie die voortkomt uit een hart vol echte bezorgdheid voor eeuwige realiteiten. De zaaier moet wenend uitgaan, kostbare zaden dragend, en het gezaaide Woord begieten met zijn tranen en gebeden (vgl. Psalm 126:5-6). □

Hij weende. Hij wist dat Lazarus dood was voordat Hij het nieuws kreeg. Maar toch, Hij weende.

Hij wist dat Lazarus spoedig opnieuw tot leven zou komen, maar toch, Hij weende. Hij wist dat deze wereld niet onze thuis is. Hij wist dat de dood hier niet voor altijd zou zijn. Hij kende de eeuwigheid en het Koninkrijk beter dan wie dat zou kunnen. En Hij weende. Omdat deze wereld vol pijn en treurnis, verlies, depressie en verwoesting is. Hij weende omdat kennis van het einde van het verhaal niet betekent dat je niet kan wenen bij de droevige delen.